

Den fantastiska nåd

Rikedomar nåd beviljas medlemmar av Kristi kropp i enlighet med syftet att Gud utlovat i sig själv för att konvergera allting i Kristus (Ef 1:10; Ef 3:11). Genom att etablera Kristus som huvudet för kroppen, vilket är kyrkan, allt konvergerar till Kristus på grund av Guds barn lika honom, är Kristus framträdande: huvudet.

Den fantastiska nåd

“För Guds nåd frälsning har uppenbarats för alla män” (Titus 2:11)

När vi förstår den verkliga innebörden och alla nyanser där i inlösen av människan, finner vi att definiera Guds nåd endast som “oförtjänt favör” den utgör en reduktionism. Endast betona att frälsningen är oförtjänt favör visar inte de element som utgör den fantastiska Guds nåd som uppenbaras i Kristus.

Den reduktionism uppstår när vi hjälpte honom bara innebörden av det grekiska ordet “charis”, vilket i sig inte visar storhet frälsningen i Kristus. Det finns en viss betydelse i det faktum att det verkar som, vid tidpunkten för Homer, termen “charis” betydde “älskling” eller “attraktivt”, och med tiden har begreppet utvecklats till “behaga”, “god vilja”, “godhet”, men det är inte allt.

Endast räkna antalet gånger ordet “charis” visas i Nya testamentet också visar inte temat idén, innan det primära är att betrakta termen i sammanhanget, särskilt när den används i samband med idén om inlösen.

Det är underförstått att termen fritt används för att beskriva Guds vilja att vara gynnsam för män, även om de inte är

värdiga, när vi läser, “Behandla inte oss efter våra synder, vedergäller oss icke efter våra missgärningar” (Ps 103 : 10), men eftersom Guds nåd skall vara felfria Guds rättfärdighet, få vet hur denna “transaktion” inträffar.

Som Gud har visat favör till syndare utan att kompromissa dom och rättvisa? Hur kan han vara precis och rättfärdig?

“För att visa sin rättfärdighet i nuläget, så att han kunde vara rättvis och den rättfärdig som tror på Jesus” (Rom 3:26)

Höst

För att mäta hur är den fantastiska Guds nåd är nödvändigt att komma ihåg att alla män har fallit i onåd på grund av en man som har syndat – Adam. På grund av brottet Adams alla hans ättlingar gjordes syndare, det vill säga, född alienerad från Gud, förutom Gud, olämpliga för Hans ära (Romarna 5:12, 19; 1 Kor 15:21).

Den olycka som drabbade mänskligheten tog inte moraliska frågor innan intrång av en man som syndat. Det innebär att män har blivit syndare (med andra ord, vredens barn, ohörsamma) att vara ättlingar till köttet av Adam, inte genom sina nackdelar bedriver i vardagliga sociala relationer.

På grund av Adams medlemskap, är alla män utbildas i synd och tänkt i ondska (Psalm 51: 5), så att, från moderlivet är separerade från Gud, därav namnet “onda”.

När Bibeln säger att män är “syndare” visar att alla Adams barn är “vandrande” från födseln (Ps 58: 3).

I en enda händelse (brottet Adams), hela mänskligheten tillsammans förirrat och blev snuskig “De har vikit alla tillsammans blir smutsiga: det finns ingen som gör gott, nej, inte en enda” (Psalm 53: 3). Nu behöver tolk för att hitta bra, har mycket tydligt att män inte “göra” oren eftersom de är rövare, mördare, belackare, homosexuella, lögnare,

svartsjuk, osv, för innan alla "tillsammans" är arvtagare till den påföljd som ålagts Adam .

än bara visa upp genom följande uttalande: "Den som tror på Sonen har evigt liv, och den som inte tror Sonen skall inte se livet, utan Guds vrede förbliver över honom" (Joh 03:36). Nu, Guds vrede förbliver på män i att inte tro funktion i Kristus, och inte enligt uppträda olämpligt.

ilska

Guds vrede förbliver över dem som inte tror, eftersom den som inte tror att Jesus är Guds son förblir Adams son, alltså arvinge vredens, en följd av olydnad (Ef 2: 2 -3).

Termen "ilska" bör inte uppfattas som en känsla eller känsla arg från Gud. Precis som Adams avkomlingar kallas "vredens barn" för att peka dem till villkoret omfattad av synden, vilket inte betyder att de är barn till en arg känsla eller en känsla, Guds vrede inte hänvisar till en känsla innan den rimliga compensationen fastställts för barn Adams olydnad.

Det är betecknande att, i Bibeln, är män inte kallas "söner av synd", men betecknas "olydnadens barn" eller "vredens barn". Detta beror på att "medlemskapet" involverar två frågor: a) natur, och; b) arv. Barnen är delaktiga av arten och statusen för sina föräldrar, och därför har rätt till ett arv.

När Bibeln säger att män är "syndens slavar", och inte "barn av synd" innebär att, trots att "fastnat" till hyresvärden syndens, finns det möjlighet att vara gratis. Men om Bibeln säger att män är "barn av synd", skulle innebära att det skulle finnas någon möjlighet till frigivning av barnen tillstånd och, samtidigt, det skulle vara som att inte ta emot den "arvet" av detta medlemskap: ilska.

Därav maximen: "Sonen förblir evigt hem, slaven inte" att vi

abstrakta svaret Jesus gav till sina samtalspartners: "Jesus svarade dem: 'Sannerligen, sannerligen säger jag er: Den som gör synd är tjänare synden. Nu tjänaren förbliver inte i huset för alltid; Sonen förbliver evinnerligen" (Joh 8:34 -35), och tal Sara ", sa hon till Abraham Driv ut denna tjänstekvinna och hennes son, ty sonen till detta skall förvisso icke ärva med Isak, min son" (Mos 21:10).

Detta är en sorglig beskrivning av hur var slavsystem, eftersom slaverna inte tilldelades någon bra eller hemman, innan det var flytande och vissa slavar var död. Endast döden befriade slavar sina herrar, samt makens död blir ledig kvinnan (Rom 6: 7; Romarbrevet 7: 2).

När det sägs att män är "vredens barn" betyder att det inte finns någon flyr villkoret att det är relevant och inte den "arv" den där ödesdigra emot. När det sägs att män är "syndens slavar", ändras historien, eftersom det fortfarande finns hopp: möjligheten att bli av slavtillstånd.

Adam var inte genereras från synden inför Gud skapade. När han syndade, upphörde Adam att vara fri och gick till slav skick synd. Man kan inte säga att Adam är son till synd, för i själva verket var det skapades av Gud förbjude. Den formen av en tjänare kom först när brottet, och därmed döden.

Beträffande förekomsten, var Adam skapades av Gud. Om synden Adam blev tjänare. Beträffande ilskan har blivit barn eftersom enligt brottet inte skulle passera honom den etablerade straff: döden. Eftersom döden är säker, är mannen till barn vredens, för det kan inte bli av med straffet fastställs till följd av olydnad.

möjligheten

Men eftersom mannen inte längre är möjligt "syndare"?

Som slaveri är en bild av underkastelse av människan till hyresvärden syndens, svaret på den man lämnar syndens bojar är döende!

Under antiken, de slavar som inte når frihet under dess existens bara skulle vara fri från trälldomens ok när de dog, eftersom de var instängda för livet till sina ägare på grund av lagen. Endast döden av slav bondage klipp länken upprättat enligt lag, och endast makens död avbryter bröllopet bond "Vet ni inte, bröder (för jag talar till dem som känner till lagen), att lagen har herraväldet över en man, så länge han lever" (Rom 7: 1).

Rädslan för döden var vad höll slavarerna omfattas slaveri för livet, eftersom bevarandet instinkt själv existens talade högre. Det var tillräckligt för att ge ut av sina liv för att bli av livegenskapen, dock rädslan för döden som hindrade "Och leverera dem som av fruktan för döden var alla deras livstid hemfallna till trälldom" (Heb 02:15) .

Döden skiljer sig från ner till damm

Mannen är död för disobeying vad ades i Eden: "Och HERREN Gud bjöd mannen och sade: Av alla andra träd i lustgården må du fritt äta, men av kunskapens träd på gott och ont skall du inte äta; för i dag du äter därav, skall du döden dö" (Första Moseboken 2:16 -17).

När Adam åt frukten av kunskap om gott träd och dog omedelbart av ondska, det vill säga var gemenskap med Gud klippa och blev föremål för en ny mästare: synd. Mannen (manliga och kvinnliga) dog till Gud, en person som hade gemenskap.

Efter mannen hade dött till Gud, etablerade Gud smärtan i kvinnans befruktningen och att människan skulle äta sitt

anletes svett tills han återvände till stoft från jorden, etableras fysiska döden, när män förlorar gemenskap med sina nära och kära .

Även i Eden före brottet, Adam levde till Gud och synden hade ännu inte kommit in i världen. Efter att synda, Adam dog till Gud, och gick för att leva i synd. De som bor i synd är döda till Gud, och vice versa. Om mannen gå ner till damm utan Kristus, kommer för alltid vara skild från Gud.

Fair Enough

När Bibeln säger att Gud är rättvis, att säga att Gud är det absoluta måttet av rättfärdighet och rättvisa. Detta attribut observeras av flera faktorer såsom:

- a. Gud inte ljuger;
- b. Gud ändrar inte;
- c. Den skyldige hålls inte utan skuld;
- d. Straffet är bara förövarens personen;
- e. Acceptera inte mutor;
- f. Hans lagar är uttryck för hans natur;
- g. Ingen förtrycker.

Den rättfärdighet och Guds rättvisa hittades i Eden när Gud ger en befallning till den första människan i en perfekt plats, "Av alla andra träd i lustgården må du fritt äta, men av trädet på gott och ont kunskap skall du inte äta ; för i dag du äter därav, skall du döden dö" (Första Moseboken 1:16 -17).

Budet i Eden är helig och rättvis och bra eftersom det var underförstått människans frihet (Av alla andra träd i lustgården må du fritt äta ...), och i händerna på Gud (... men av kunskapens träd på gott och ondska skall du inte äta, ty den dag du äter därav, skall du döden dö).

Ordern förbjuder mannen av kunskapens träd på gott och ont för konsekvenserna (dö), och inte av förtryck. Budet var att bevara friheten och gemenskap mellan Skaparen och det skapade, ge nödvändig information så att mannen kunde styras.

Guds ord är den sanna uttrycket (om vad som är verkligt, vad som är effektivt), så att när en människa har utövat sin frihet och ått från kunskapens träd, konsekvenserna påverkats: mannen har blivit alienerad från Gud (döda) och, beroende på vad som var inneboende i kunskapens träd på gott och ont mannen har blivit som Gud (kunskap om gott och ont).

Gud är oföränderlig, kan inte ljuga och hans ord kommer inte tillbaka void ["I hopp om evigt liv, som Gud, som inte kan ljuga, lovade innan världen började"](#) (Titus 1: 2); ["Om vi är trolösa, förblir han trogen: han kan inte förneka sig själv"](#) (2 Tim 2:13).

Om Gud återvände tillbaka på hans ord förblir i gemenskap med mannen efter brottet, skulle Gud inte vara stark, trogen, rättvis och oföränderliga. Först för att ha underlåtit att följa hans ord är fast och trogen. För det andra, på grund av den första, skulle vara överväldigande mannen som, genom att äta av frukten av kunskap om gott och ont träd, visade tydligt att han inte litade på Gud och ville inte vara kvar i gemenskap med honom.

Håll mannen i gemenskap efter brottet skulle vara godtycklig och förtryckande från Gud. Om straffet inte tillämpades Guds ord skulle upphöra att vara sant, så det skulle vara trovärdig. Som förtroende som inte beställa hans ord?

Rättvisa

Som mannen lydde, kunde straffet inte passera mannen, som om en annan lida straffet i stället för syndaren skulle det

finnas rättvisa eftersom korrekt är den själ som syndar drabbas av konsekvenserna "Och HERREN sade till Mose, som har syndat mot mig, skall jag utplåna ur min bok" (Hesekiel 32:33); "Den själ som syndar skall dö" (Hesekiel 18:20).

Det är av denna anledning som Gud säger, "Keep dig långt från ord lögn, och inte döda oskyldiga och rättfärdiga, ty jag kommer inte att motivera de onda" (Mos 23: 7). Om Gud förklarade bara onda, aldrig skulle vara rättvist.

Observera att Gud aldrig utrota de rättfärdiga med de onda när du kör dom: "långt ifrån dig att göra på detta sätt, för att dräpa den rättfärdige med den ogudaktige, att de rättfärdiga ska vara så de ogudaktiga, långt ifrån dig inte domaren av alla. jorden?" (Första Moseboken 18:25).

Nu, innan närmar sig lösningen ges att villkoret om mannen i underkastelse till den nådiga sättet syndens, är det först nödvändigt att förstå hur du löste problemet Guds förklara rättfärdig de onda "Men för honom som inte gör vad, utan tror på honom som motiverar de ogudaktiga, honom räknas hans tro till rättfärdighet" (Rom 4: 5).

Inför Gud motiverar människan först träffade hans rättfärdighet "För att visa sin rättfärdighet i nuläget, så att han kunde vara rättvis och den rättfärdig som tror på Jesus" (Rom 3:26). Vilken rättvisa var nöjd? Den inrättats genom lag beviljats i Eden som är helig, rättvis och bra, eftersom det följer att den själ som syndar skall dö. Därav maximalt: syndens lön är döden (Rom 6:23), och som alla syndade genom att vara i låret Adams, alla var föremål för synden, på grund av döden "Dödens udd är synden, och syndens makt är lagen" (1 Kor 15:56).

Eftersom Adam syndade och synden in i världen, alla är döda i överträdelser och synder, eftersom alla syndade. Alla män är fjärrad från Gud, och om att gå ner till damm, till följd av domen i den stora vita tronen förlorad för all evighet (Ef 2:

1; Rom 3:23; Rom 5:12).

Denna verklighet beskrevs av Johannes Döparen på detta sätt: "Och nu också yxan satt till roten på träden: vart träd som inte bär god frukt avhugget och kastat i elden" (Matteus 03:10), en rereading orden som aviserats av profeten Jesaja: "En röst sa, Cry; Och han sade, vad ska jag gråta? Allt kött är gräs och all dess skönhet som blomster på marken. Torkat gräs, och blomman faller, blåser det Herrens ande. Visst folket är gräs. Torkat gräs, och blommorna faller, men vår Guds ord står för evigt" (Jesaja 40: 6-8).

Utan undantag, alla Adams ättlingar är föremål för påföljd etablerad i Eden, fjärrad från Gud, så slits: "Men han svarade och sade: Varje anläggning, som min himmelske Fader icke har planterat skall ryckas upp med rötterna" (Mt. 15:13).

Den första åtgärden Guds bara för att återlösa människan var att ersätta Adams olydnad genom lydnad för den sista Adam (Kristus). Utan lagen substitutions: lydnad för olydnad, skulle det aldrig bli rättvisa och inlösen, för ett olydig och många har syndat, följer att om man lydde, skulle många vara motiverat (Rom 5:15). Om man tog död, bara för att det skulle vara möjligt att avskaffa döds upprättandet livet "Men nu görs uppenbar genom synas av vår Frälsare Jesus Kristus, han som har avskaffat döds, och fram i ljuset liv och odödlighet genom evangeliet" (2 Tim 1:10).

Utan handling av substitution, lydnad för olydnad, skulle det aldrig vara ett medel för frälsning som inte häva rättfärdig Guds natur "Liksom av en människas olydnad många gjordes syndare, så genom endas lydnad de många göras rättfärdiga" (Rom 5:19).

Denna ersättnings agerar, lydnad för olydnad, kunde endast göras av någon fri från synd, samt gratis var den första människan. Att vara den handling av substitution, den eviga Ordet som var hos Gud och att allt skapat blev kött och bodde

bland män. I alla blev som män, som omfattas av samma lidanden och svagheter (Heb 02:18).

Adam lydde i en perfekt miljö motsäger en enda ordning: *"... Du får inte äta"* Den eviga Ord, när i köttet, trots lidanden, svagheter och frestelser uppfyllt all rättfärdighet, dvs upphäva något av lagen eller profeterna (Matt 05:17). Kristi lydnad demonstreras i det faktum att han dog i ordningen av Fadern och dödens kors *"Och upptäcks i mänsklig form, han ödmjukade sig och blev lydig ända till döden, döden på ett kors"* (Fil 2: 8; Hebr 5: 8).

Genom att lösa problemet med rättvisan genom Kristi lydnad (Heb 10: 9 -10), eftersom Jesus var lydig i allt, genom köttet Kristi öppnade Gud en ny och levande väg som mannen hade tillgång till han *"av ett nytt och levande väg öppnades för oss genom förlåten, det vill säga sitt kött"* (Heb 10:20).

Vägen öppnades genom lydnad, och inte på grund av ett offer, eftersom Kristi Gud sade, *"Så, kom in i världen, säger han, Offer och erbjuder dig inte lust, men en kropp har du förberett mig"* (Hebr 10: 5). Det är ett misstag att förstå att frälsning berodde på Kristus volontär för att erbjuda sin kropp i offer för Kristus kropp erbjuda faktiskt ägde rum i lydnad till kommandot Faderns. Frälsning ges av lydnad av Kristus, som enligt Faderns vilja utgöt sin själ till döds *"Ingen tar det ifrån mig, utan jag ger det av fri vilja;. jag har makt att ge det, och jag har makt att ta det här kommandot jag fått från min Fadern"* (Joh 10:18).

När du hör de goda nyheterna om frälsning och tro att Jesus är Kristus, dör syndaren med Kristus och begravas. Straffet etablerad är men gärningsmannens person, så att tro tog upp sitt kors och följer efter Kristus. Genom att tro på evangeliet syndaren blir delaktig av kött och blod av Kristus, så det är i enlighet med Kristus i hans död.

Men Kristi lydnad ersätter olydnad Adams, och köttet av

Kristus har blivit ett nytt och levande sätt att fri tillgång till Gud, genom död och uppståndelse Kristus. Vad som fortfarande behöver människans inlösen?

Saknade mannen dör i synd uppfyller bestämmelserna i lagen beviljas i Eden.

Om mannen faller i stoftet utan att tro på Kristus, går till evigheten förlorad, men om mannen tror att Kristus är Guds Son enligt Skrifterna, dör med Kristus och är begravd med Honom (Romarbrevet 6: 3 -8) .

I död syndaren till Kristi rättfärdighet budet i Eden är nöjd, eftersom Kristi död är ställföreträdande endast i förhållande till Golgata kors, dock alla troende blir delaktiga av kött och blod av Kristus, dvs effektivt korsfästa kropp synden och dess lustar, dör och begravs.

Men som det är fastställt att mannen måste dö, att Gud är rättvis och hans ord stå fast när människan tror på Kristus dör och begravs med Kristus.

Mannen som var vid liv att synda och död i överträdelser och synder till Gud efter döden med Kristus, skall leva för Gud. Den troende i Kristus dör till synd, så Guds rättfärdighet är etablerad och mannen är befriad från hans tidigare mästare, synd.

Den fantastiska nåd

“För att visa under de kommande åldrar översvinnliga rikedom hans nåd i hans vänlighet mot oss i Kristus Jesus” (Ef 2: 7)

Den kristna måste förstå hur viktig är att ha någon motsättning mellan nåd och Guds rättvisa. I våra dagar är några kristna som kan urskilja bra att det inte finns någon motsägelse i rättvis Gud förklarar rättfärdiga de ogudaktiga.

Det är Guds ord som garanterar motiveringen till dem som tror på Kristus, men skulle det inte finnas någon orättvisa i Gud om det inte fanns någon inlösen för människan. Återigen, när en man dör med Kristus, är Guds rättfärdighet nöjd, eftersom det uppfyller det ord som etablerades: "... döden dö", och det skulle finnas någon orätt om bara samhället etablerades i evigheten och inte mannen stigit med Kristus.

Det är där Guds nåd är underbart bevis, så att tro på Kristus mannen aliene efter döden gör förtjänade att ha gemenskap med Skaparen, det vill säga snabbare och stiger en ny skapelse i Kristus för att vara "Även när vi var döda i synder, snabbare hath oss samman med Kristus, (av nåd ye sparas), och uppväckt oss tillsammans och satt oss med honom i den himmelska världen, i Kristus Jesus" (Ef 2: 5 -6).

När den troende dör med Kristus, är kroppen död, eftersom obligationen med synden bryts endast av döden av de som tjänade synd, men även om kroppen blev korsfäst, är snabbare genom Guds Ande "Och, om Kristus är i er, faktiskt är kroppen död för syndens skull, men Anden är liv, för rättfärdighetens. Och om Ande honom som uppväckte från de döda Jesus är i dig, han som från de döda höjde Kristus påskynda också era dödliga kroppar genom sin Ande som bor i er" (Romarbrevet 8:10 -11).

Därav de paulinska överväganden: "För kärleken till Kristus driver oss, eftersom vi därmed domare, att om man har dött för alla, alltså alla dog" (2 Kor 5:14). Kroppen tillhörde synd att ha genererat förgänglig säd Adam att bli korsfäst (genom tron på Kristus) är orsaken till att överge den gamla mannen och obligations brytning med sin (Romarbrevet 6: 6). Alla som tror faktiskt dör med Kristus, så att ingen ska hänvisa till den andra relevanta frågor kött av sin (2 Kor 5:16).

Det var vanligt att kristna minns människan Kristus, dock inte förstod att mannen som blev korsfäst, gud upphöjt honom, gav honom ett namn som är över alla namn, utsätta honom allting (Hebr 2: 8).

Det var vanligt att de första kristna hänvisar till frågor av kött, till exempel: – “Jag är en hebré av hebréer”; Övrigt: – “Jag är romersk blod, inte för att jag köpte romerskt medborgarskap”; Och fortfarande de: – “Jag är medveten om eftersom filosofin har sin födelseplats i Grekland”, etc.

Därav imperativ: att ingen efter köttet, för ni är alla Guds söner genom tron på Kristus, en ny tid och ett nytt liv, så det fanns inga fler judar, grek, slav, fri, man, kvinna, etc. (Gal 3:26 -29).

Kroppen tillhörde synden kallas också kärl till vanära, kommer fartyget förberedd för destruktion (Romarbrevet 9:21 -22). Nu varje människa som kommer till världen gå genom Adam, den breda dörren, skapad av lera genom Guds kraft, men på grund av Adams säd, är slutprodukten av lera (kärl) vanära, som i adam fartyg till vrede färdiga till fördärv.

Observera att när aposteln talar om den kreativa Guds kraft att föra människan till existens betonar att Gud har makt över leran, inte på fartyget. Om lera Gud har makt, och gör fartygen att hedra och vanära, men vad bestämmer ära och vanära av fartygen skapas: den första och den sista Adam – Adam och Kristus.

Den fantastiska nåd är att Gud, som har makt över leran, med samma massa som fartygen till vanära skapades för att göra fartygen unto heder. Kroppen av synd som skulle styras av Guds ande som bor i det, blir det ett kärl av nåd, som skapats för att hedra “Har inte krukmakaren den makten över leret, av samma lerklump kan göra ett kärl till heder, och en annan till mindre heder? Och tänk om Gud, han ville visa sin vrede och att tillkännage sin makt, uthärdade med mycket tålamod fartyg vredens förberedd för destruktion? Och att han skulle tillkännage rikedomar Hans härlighet på barmhärtighetens kärl, som han hade förberett i förväg för ära” (Romarbrevet 9:21 -23).

Att återuppliva dem som tror på Kristus Gud skapar (bara) rättvis, och sedan förklarar vad som är villkoret för nyfödda: Fair. Däri ligger kärnan i motiveringen: Gud förklarar bara den rättfärdige mannen när människan är skapad på nytt i rättfärdighet och sann helighet (Ef 4:24).

Den gamle mannen aldrig rättfärdigas (rättfärdig), eftersom Gud motiverar aldrig de ogudaktiga. Men när en människa dör med Kristus Guds rättfärdighet är nöjd, och kraften i hans ord, vilket är oförgänglig säd, gör Gud sin plantage som aldrig kommer att rotlösa, för Guds ord förbliver evinnerligen, samt att ordet genereras (Mt 15:13; 1 Petrus 1:25; 1 Joh 2:17).

Rikedomar nåd

“För Guds nåd frälsning har uppenbarats för alla män ...” (Titus 1:11)

Efter att ha betonat behovet av kristna att ha en acceptabelt beteende i samhället, är det, som bär upp så att inte ge skandal till judar, greker eller för Guds församling, aposteln Paulus ger anledning: Guds nåd i Kristus förde frälsning till alla män!

Kristna ska inte vara anledning till skandal (skam) och bör inte skämmas för evangeliet, (2 Tim 1: 8) vittnesbörd om Kristus, är det genom evangeliet, som är Guds kraft och ordet av försoning, är att människan frälst “... genom Guds kraft som räddade oss ...” (2 Tim 1: 9); “Jag skäms inte för evangeliet, ty det är en Guds kraft till frälsning för var och en som tror ...” (Rom 1:16); “Det är, var Gud i Kristus försonade världen, inte kalkylera sina synder till dem, och han har begått åt oss försoningens ord” (2 Kor 5:19).

När vi talar om inlösen, frälsning, motivering, helgelse, förlåtelse, nytt liv, förnyelse, närmar vi den fantastiska Guds nåd i Kristus Jesus visade, för nådigt människan kallas (καλέσαντος / Kaleo) ut ur mörkret in den underbara Guds ljus, och de som tror transporteras ut ur mörkret in i Sons rike “Men ni är ett utvalt släkte, ett konungsligt prästerskap, ett heligt folk, ett egendomsfolk, som du kan förkunna lov honom som har kallat er från mörkret till sitt underbara ljus” (1 Petrus 2: 9); “Vem har frälst oss från mörkets välde och fört oss in rike hans Sons kärlek” (Kol 1:13).

Många är kallade (κλητοί = besläktat begrepp som härrör från Kaleo) men få utvalda, dvs många höra evangeliet inbjudan, men få är de som hör och tror. Många ombeds ange genom den trånga dörren, men det är få som uppfyller samtalet (Mt 7:13).

Allt som vi itu avses här den fantastiska Guds nåd, meddelade från Gamla testamentet, som deltar alla män i alla tider tror på Gud som meddelade inlösen “Saliga är de vilkas överträdelser är förlåtna, och vars synder är täckta” (Romarbrevet 4: 7).

Men de som tror under den tid som kallas fullhet hedningarna (Rom 11:25), eller tidens fullbordan (Gal 4: 4; Ef 1:10), och den underbara nåd, det finns rikedomar nåd, för det ges till de troende ett arv. Förutom de som tror på Kristus sparas genom Guds nåd genom pånyttfödelsens och förnyelse för att de var rättfärdig, var vi också arvingar, Guds coerdeiros med Kristus (Titus 3: 7; Romarna 8:17; Romarbrevet 8:32).

Samtalet (κλητοί = besläktat begrepp som härrör från Kaleo) evangeliet är en inbjudan till frälsning, och sparas i Kristus genom Guds kraft (Gospel) är “kallade till ett heligt liv” (καλέσαντος κλήσει). Samtalet genom evangeliet gavs tidens fullbordan, eftersom samtalet till ett heligt liv inträffade i evigheten (före världens begynnelse).

Medan kravet på evangeliet söker människans frälsning, har det

heliga livet med tanke på själva syftet att Gud utförde i Kristus.

Rikedomen av nåden är att alla som tror på Kristus, och transporteras till Sons rike, inte längre har en annan destination om de inte är Guds barn, så att Kristus kan vara den förstfödde bland många bröder (Rom 8:29) .

Enligt den eviga syfte att Gud utförde i Kristus att göra honom förstfödde bland många bröder är att Gud etablerat före världens begynnelse (predestinerade) att alla som var delaktiga av kött och blod av Kristus genom kyrkan, skulle formas efter bilden av Jesus, det vill säga lika honom (1 Joh 3: 1 -2).

Gud inte bara förutbestämda medlemmar i Kristi kropp, kyrkan, som valt dem också innan världen började bli heliga och fläckfria inför Gud (Ef 1: 3). Av fördömande, Guds barn är känsliga eftersom de är delaktiga av gudomlig natur (1 Peter 1: 4).

Nu är de rikedomar som beviljas till medlemmar av Kristi kropp i enlighet med syftet att Gud utlovat i sig själv för att konvergera allting i Kristus (Ef 1:10; Ef 3:11). Genom att etablera Kristus som huvudet för kroppen, vilket är kyrkan, allt konvergerar till Kristus på grund av Guds barn som är lik honom, är han framträdande: huvudet.

Originalartikel: A maravilhosa graça